

Moció presentada pel Bloc- Compromís per Bonrepòs i Mirambell al plenari del 27 de març en què es demana una auditoria i moratòria en el pagament del deute públic fins que no es determine quina part és deute legítim i quina part és deute il·legítim. La proposta de resolució fou rebutjada amb els vots contraris del regidors/es del PP (6) i els vots a favor dels regidors i regidores del PSOE i Bloc (5).

SR. ALCALDE-PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT DE BONREPÒS I MIRAMBELL

Maria José Amigó Laguarda, portaveu del Grup Polític Municipal del Bloc-Compromís per Bonrepòs i Mirambell, presenta la següent proposició per al seu debat i aprovació, si s'escau en el següent plenari municipal la següent MOCIÓ:

MOCIÓ PER A LA MORATÒRIA EN EL PAGAMENT, REESTRUCTURACIÓ I AUDITORIA DEL DEUTE PÚBLIC

El deute públic i el pagament dels seus interessos ocupen ja una part més que important en la distribució dels pressupostos de les Administracions Públiques. Aquest deute afecta de manera negativa, i molt, els serveis que presten els ajuntaments.

Sabem que aquest deute no deriva i ni tan sols té una relació amb la despesa en serveis públics estatals, de la Generalitat o municipals. Sabem que una bona part d'aquest, uns 240.000 milions d'euros en aportacions de capital, crèdits i avals, s'ha contret per a sanejar o rescatar empreses i institucions de crèdit (algunes d'aquestes empreses es troben en processos judicials o amb greus acusacions de frau i gestió negligent), afectant, aquesta desviació de fons públics, a la resta de serveis d'obligada dotació per les administracions públiques. A més, els títols de deute públic per a rescatar bancs i empreses en fallida, subscrits amb les entitats i agències financeres privades, comporten condicions oneroses dictades per una prima de risc que és controlada per agents especuladors.

És conegut, d'altra banda, que bancs i altres organismes financers creditors imposen programes d'austeritat i acceleren els processos de privatització dels serveis públics. Aquests "programes" i privatitzacions són causa de greus patiments, atur, disminució d'ingressos, pèrdua del dret al desenvolupament personal i augment de la mortalitat. A més, d'acord amb aquest deute extern es cancel·len les ajudes a aquells països del sud amb què mantenim un deute per la nostra responsabilitat en el seu subdesenvolupament social, ecològic i humà.

Com ha reconegut l'Expert Independent de les Nacions Unides sobre els efectes del deute extern en el seu informe de 13 d'agost de 2012, *"les càrregues excessives de deute extern tenen un impacte negatiu en la realització dels drets humans i el desenvolupament en els països deutors a través de la desviació de recursos dels serveis socials bàsics i a través de les condicions adjuntes als mecanismes internacionals d'alleugeriment del deute"*. I així mateix, la Resolució aprovada pel Consell de Drets Humans del les Nacions Unides en sessió de 5 de juliol de 2012 *"Recorda que tot Estat té la responsabilitat primordial de promoure el desenvolupament econòmic, social i*

cultural de la població i, a aquest efecte, té el dret i l'obligació de triar els seus objectius i mitjans de desenvolupament i no s'ha de veure condicionat per fórmules específiques de política econòmica externes" i "Afirma que, des del punt de vista dels drets humans, la liquidació de deute amb fons oportunistes en condicions abusives té un efecte negatiu directe en la capacitat dels governs per a complir les seves obligacions en matèria de drets humans, especialment els drets econòmics, socials i culturals".

Sabem que una part d'aquest deute pot tenir un origen que no és legítim, ja que es basa en rescats financers que posen els beneficis d'uns pocs als de la majoria, naixen d'unes polítiques fiscals injustes per a la majoria, i utilitzen uns mecanismes financers que no tenen més justificació que la de concedir preponderància econòmica, política i social a bancs i altres organismes financers.

D'acord amb aquestes polítiques, la Constitució de l'estat espanyol ha estat reformada de manera urgent, a l'agost de 2011, amb l'objectiu de donar prioritat absoluta al pagament del servei del deute per damunt de les obligacions relatives a les necessitats bàsiques de la ciutadania. Amb això, el govern de l'Estat espanyol ha contret amb els creditors financers, i baix la pressió d'aquests, l'obligació de prioritzar el pagament del deute públic sobre qualsevol altra partida de despesa, forçant els ajuntaments i comunitats autònomes al compliment d'aquest mateix compromís. Alhora, ha imposat un sostre de dèficit del 3% del PIB que començarà el 2014 -amb la previsió de disminuir-lo al 0.5% més endavant-, d'impossible compliment sense que afecte la cobertura de béns i drets bàsics de la ciutadania, i amb un repartiment de l'esforç que penalitza les administracions territorials, incapaços d'atendre així el pagament als seus proveïdors i de dotar els serveis de benestar social i de proximitat que són de la seua competència.

Amb això, es vulneren convenis internacionals subscrits per l'Estat espanyol, com la Declaració Universal dels Drets Humans, que qualifica els béns bàsics de la ciutadania -salut, educació, aliment, seguretat econòmica i habitatge- com a drets universals i inalienables i, per tant, d'obligada tutela pels Estats, per damunt d'altres drets d'interès secundari o de grup.

El Pacte per l'Estabilitat i el Creixement de la UE, que el govern va utilitzar per a justificar el canvi constitucional, no està complint amb els objectius de garantir l'ocupació i contenir el deute. L'Estat espanyol ha signat unes regles de joc que, d'altra banda, han augmentat les desigualtats socials, fent més rics els rics i augmentant el nivell de pobresa de la majoria. Per tot això, aquest Pacte hauria de considerar-se nul de ple dret.

No podem oblidar que tota operació de crèdit comporta un risc que ha de ser assumit pel prestador. No obstant això, la reforma constitucional ha anul·lat aquest risc, traslladant les pèrdues dels prestadors als contribuents que les paguen amb els seus impostos i, de forma diferida, a partir de l'emissió de bons de Deute públic. Aquestes emissions de Deute públic suporten el sobrecost de la cobertura del risc, quan, aquest, de fet, no existeix per al bonista i, per això, poden considerar-se emissions en frau de llei.

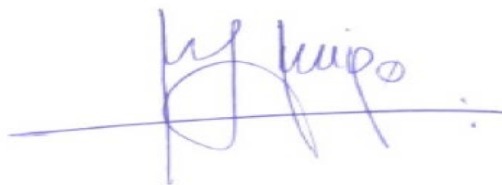
La reestructuració del deute i les quitances són pràctiques reconegudes en la legislació internacional, i sabem que la cancel·lació dels deutes il·legítims han estat possibles en el passat, tant a Europa com a països en vies de desenvolupament, i que aquesta cancel·lació es relaciona amb un alleujament immediat de les necessitats bàsiques de la població. L'anul·lació d'aquest dret al sector públic mentre que sí es permet al sector privat hem de considerar-la dolosa, de manera que aquesta renúncia, inclosa en l'última reforma constitucional és una clàusula lleonina i d'aplicació il·legítima.

A partir d'aquestes consideracions es demana que la corporació municipal aprobe la moció següent, proposada per la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute del País Valencià:

PROPOSTA D'ACORD

1. Exigir una moratòria immediata en el pagament dels deutes financers de les administracions públiques estatal i de la Generalitat Valenciana.
2. Exigir la realització d'una auditoria amb control ciutadà del deute financer de les administracions públiques, que permeta depurar el que siga reconegut com il·legítim, per a la seua quitança o condonació sense condicions, i la conseqüent exigència de responsabilitats civils o penals a les parts que van contraure aquest deute.
3. Exigir la derogació de la reforma constitucional d'agost de 2011 i reconèixer, de forma explícita, la primacia de la despesa social sobre el pagament del deute i dels seus interessos.
4. Com a resultat de l'auditoria ciutadana, exigir a les administracions central i valenciana, que una vegada garantida la cobertura dels serveis públics i les prestacions socials, de salut, educació, aliment, habitatge, seguretat econòmica i ecològica, s'establisca amb els creditors la reestructuració del deute legítim.
5. Aprovar una revisió dels impostos municipals, amb l'objectiu de fer-los realment progressius en funció de la renda i alleujar els sectors més exclosos de la població.
6. Declarar una moratòria immediata en el pagament del deute financer de l'Ajuntament
7. Realitzar l'Auditoria del deute de l'Ajuntament, i per això establir una Comissió Independent i Ciutadana d'Auditoria dels deutes municipals basada en l'obertura de tots i cada un dels contractes establerts amb particulars, exposant les seues condicions i resultats a l'escrutini públic.
8. Com a resultat de l'auditoria ciutadana, i una vegada garantida la cobertura dels serveis públics i les prestacions socials, de salut, educació, aliment, habitatge, seguretat econòmica i ecològica, establir amb els creditors la reestructuració del deute legítim de l'Ajuntament.

Bonrepòs i Mirambell a 12 de març de 2013.

Signat: Maria José Amigó Laguarda.